ITINERAR PE TRASEUL PRELIMINARIILOR C.M.

WM 74

Pe zi ce trece se împuţinează numărul necunoscutelor cu care a pornit la drum acest Campionat mondial. Dacă pînă săptămîna trecută erau ştiute patru dintre acestea (**Brazilia** şi **R. F. Germania,** calificate direct, şi **Uruguay** împreună cu **Scoţia,** calificate în urma cîştigării grupelor respective din cadrul preliminariilor), acum este cunoscută şi o a cincea formaţie ce va fi prezentă anul viitor în R. F. Germania. Este vorba de **selecţionata Argentinei.** Antrenată de cunoscutul Omar Sivori, ea nu a cunoscut înfrîngerea în grupa a doua sud-americană,

Iată-l pe Omar Sivori, cel ce a dus la calificare reprezentativa Argentinei. Cu toate astea, de pe acum o anunţat că, odată cu expirarea contractului său, la 31 decembrie, va renunţa la funcţia de antrenor al naţionalei...

din care a făcut parte, ocupînd, firesc, primul loc. În ultima partidă disputată, Argentina a întrecut, la Buenos Aires, reprezentativa Paraguay: 3—1 (1—1). În urma acestui ultim rezultat din grupă, clasamentul arată astfel:

1. Argentina	4	3	1	0	9	—	2	7
2. Paraguay	4	2	1	1	8	—	5	5
3. Bolivia	4	0	0	4	1	—	11	0

De remarcat că selecţionata Argentinei este prezentă pentru a şasea oară în turneul final al C.M.

★

Şi în Europa lucrurile merg spre o clarificare. De pildă, chiar sîmbătă, la Lisabona, pe „Estadio Nacional", reprezentativa Bulgariei a cucerit — poate — punctul care o va aduce anul viitor în turneul final. Ambele echipe mai au cîte un meci de disputat fiecare pe teren propriu: la 14 noiembrie Portugalia va întîlni Irlanda de Nord, iar 4 zile mai tîrziu, Bulgaria va întîlni selecţionata Ciprului. Cum fotbaliştii antrenaţi de **Hristo Mladenov** au un golaveraj de invidiat şi două puncte în plus faţă de echipa lui **Eusebio,** sînt virtuali calificaţi. Dar iată clasamentul grupei a VI-a:

1. Bulgaria	5	3	2	0	12—3	8
2. Portugalia	5	2	1	1	9—5	6
3. Irlanda de Nord	5	1	2	2	4—5	4
4. Cipru	5	1	0	4	1—12	2

Cu mult interes este aşteptată şi finala zonei preliminare a ţărilor din Oceania şi Asia, pentru care s-au calificat formaţiile **Australiei** şi **Coreei de Sud.** Conform tragerii la sorţi meciurile se vor disputa la Sydney la 28 octombrie şi la Seul, la 10 noiembrie.

După cum se ştie, Australia s-a calificat eliminînd Noua Zeelandă, Irak, Indonezia şi Iran, în timp ce Coreea de Sud a ajuns în finală cîştigînd turneul preliminar de la Seul la care au luat parte selecţionatele Israelului, Japoniei, Malayeziei şi Hong Kong-ului.

Cu toate că Australia n-a pierdut nici una din întîlnirile disputate pînă acum în compania Coreei de Sud (trei victorii şi două meciuri egale în cinci partide disputate cu începere din 1967), pronosticurile pentru finala amintită sînt împărţite. Şi asta pentru că prima partidă fotbaliştii de la antipozi o vor susţine pe teren propriu. Australia, cu toate că se credea că va cîştiga cu uşurinţă dreptul de a disputa aceste meciuri hotărîtoare cu Coreea de Sud, a pierdut în mod neaşteptat partida de la Teheran (0—2) disputată în compania Iranului. Victorioasă cu scorul sec de 3—0, obţinut la Sydney, Australia a avut şansa păstrării avansului de un gol ce i-a adus calificarea.

Dimpotrivă, Coreea de Sud s-a comportat foarte bine în compania Israelului (4—0), în finala turneului eliminatoriu de la Seul, disputat în luna mai. E drept, faptul că a jucat pe teren propriu în faţa a 35 000 de spectatori care au încurajat-o frenetic tot timpul, a constituit un mare atu.

Sud-coreenii sînt fericiţi că sorţii le-au fost favorabili. Efectuată la 24 de ore după meciul Iran — Australia, la Teheran, tragerea la sorţi a permis asiaticilor să joace mai întîi partida din deplasare, ceea ce constituie un avantaj.

Întrucît în Australia în aceste luni sezonul este întrerupt, reprezentativa ţării va disputa mai întîi două partide în compania selecţionatei statului Chile, la Sydney şi la Brisbane, meciuri de verificare în vederea partidei de la Seul. Urmează un cantonament de cinci săptămîni, jocul din capitala Coreei de Sud, apoi, o săptămînă mai tîrziu, un amical, la Tokyo, în compania selecţionatei Japoniei.

Un program de pregătire la fel de bogat a fost prevăzut şi pentru reprezentativa Coreei de Sud: ea va lua parte la un turneu internaţional la care sînt aşteptate reprezentativele a şase ţări din Asia. Turneul va permite antrenorului coreean, **Han Yung Moon,** să-şi dea seama de stadiul de pregătire atins de echipa sa. Cît despre antrenorul Australiei, iugoslavul **Zvonimir Rasici,** a plecat şi el la Seul pentru a-şi urmări adversarii.

În cazul în care va fi necesar şi un al treilea joc, el va avea loc la Tokyo, la 14 noiembrie.

Cîştigînd şi meciul disputat în compania Paraguayului, reprezentativa Argentinei s-a calificat pentru turneul final al C.M. Iată echipa cîştigătoare: Bargas, Carnevali, Wolff, Rosi, Heredia, Telch (de la stînga la dreapta sus); Boveda, Brindisi, Ayala, Alonso, Ghiso (jos).

Carnet extern

DOUĂ PUNCTE NEVRALGICE...

Profitînd de jocul R. F. Germania — Franţa, *de simbăta trecută, federaţia vest-germană a dorit să aibă un contact general cu comisiile principale din F.I.F.A.*

A fost vorba, prin urmare, de un „faţă în faţă" între comisia de organizare a C.M. 1974 şi exponenţii cei mai autorizaţi, pe diferite probleme, ai forului internaţional. Scopul principal al reuniunii l-a reprezentat, aşa cum s-a anunţat, trecerea în revistă a stadiului pregătirii marilor întreceri de la anul, de pe stadioanele vest-germane. Atît componenţii comisiei de organizare F.I.F.A., care împreună cu cei ai federaţiei de la Frankfurt au făcut un amănunţit tur al stadioanelor şi tuturor instalaţiilor, cît şi cei din comisia de presă a forului suprem şi-au prezentat pe larg observaţiile. În general, opiniile au subliniat eforturile organizatorilor şi reuşitele lor. După părerea ziaristului francez Jacques Ferran, *condiţiile generale ale ediţiei 1974 a campionatului lumii vor depăşi realizările în materie ale celor două campionate precedente* (Anglia şi Mexic).

Dar schimbul de opinii de la Gelsenkirchen, *unde au avut loc reuniunile, au declanşat şi unele prime divergenţe de păreri; ele provin din dorinţa unora dintre oficialii F.I.F.A. de a se reglementa, prin dispoziţii şi mijloace noi, acele subiecte care au creat cele mai multe discuţii la trecutele ediţii. Prima e aceea a delegării arbitrilor.* Artemio Franchi, *preşedintele U.E.F.A., a emis ideea ca acea comisie special însărcinată să delege arbitrii, să se oprească la a indica trioul ce trebuie să conducă meciul X.* În privinţa desemnării arbitrului principal, oficialul italian socoteşte că e mai bine să se recurgă la tragerea la sorţi. „De vreme ce acel trio e, sub aspectul neutralităţii şi al capacităţii sale, demn să conducă partida, oricare dintre membrii lui poate asigura rolul principal, de arbitru de centru", *declară — şi nu fără dreptate —* Franchi.

O a doua controversată chestiune rămîne aceea a respectării programului. Se ştie că, atît la ediţia C.M. 1966, unde meciurile selecţionatei engleze s-au bucurat de un regim special, cît şi la aceea din 1970, unde formaţia braziliană a fost beneficiara, obligativitatea urmăririi întocmai a schemei de programare a apărut ca o solicitare a majorităţii participantelor. Pentru 1974, dr. W. Müller, *din federaţia olandeză, a solicitat publicarea — înainte de startul competiţiei —* a unei declaraţii a F.I.F.A. şi a comitetului de organizare prin care cele două organisme să se angajeze că, indiferent de desfăşurarea campionatului, nu se va admite vreo abatere de la schema de competiţie. *Bine ar fi ca amîndouă propunerile să devină fapte, pentru că trecutele ediţii au suferit enorm atît din cauza jocului de culise în desemnarea arbitrilor, cît şi din acela al unui favoritism demonstrat faţă de unele formaţii, ca sistem de programare.*

Eftimie IONESCU

EFORTURI PENTRU IMPLANTAREA FOTBALULUI ÎN S.U.A.

L.N.A.F. (adică Liga nord-americană a fotbalului) este o organizaţie care şi-a propus ca ţel introducerea şi răspîndirea fotbalului european în Statele Unite. O primă încercare de a populariza printre americani şi canadieni jocul cu cel mai mare număr de spectatori din lume, a dat greş. Se recunoaşte, acum, că eroarea iniţială a fost una de concepţie. Soluţia aleasă cu şapte ani în urmă a fost de a se alcătui mai multe echipe profesioniste care, împărţite în două grupe, să dispute întîlniri amicale şi un fel de campionat. S-a început prin a se... cumpăra jucători din Europa şi, cum nimic nu era prea sigur cu privire la rentabilitatea viitoare a achiziţiilor, s-au adus oameni de mîna a doua sau foste vedete ajunse la limita activităţii lor sportive. Rezultatul — un eşec complet, spectatorii americani continuînd să se intereseze de fotbalul de tip american, box, hochei, baseball şi baschet.

Experimentul s-a dovedit a fi o idee străină, îndeplinită cu ajutorul „mercenarilor" şi neavînd decît foarte puţin contact cu sportul aşa cum este el conceput peste Ocean, în special ca disciplină şcolară la nivelul şcolilor medii, colegiilor şi universităţilor.

L.N.A.F. a pornit acum pe cu totul alte căi şi se pare că noul plan de şapte ani, pe care conducătorii ligii îl au în vedere pentru împămîntenirea în S.U.A. şi Canada a fotbalului, va da roade mai bune. O primă măsură a fost aceea de a atrage către fotbal pe tinerii dornici de sport, dar care nu au nici statura gigantică necesară unei cariere de baschetbalist, nici forţa şi greutatea indispensabile unui jucător de fotbal american. Adică pe tinerii obişnuiţi. Propaganda s-a dovedit eficace şi 540 de colegii americane au înscris fotbalul european în programul lor, angajînd şi antrenori. Cifra reprezintă 53 la sută din instituţiile de învăţămînt ale acestui nivel.

Poate că este oarecum prea devreme pentru a se da un răspuns edificator la noua campanie de răspîndire a fotbalului. Iată însă că Institutul „Gallup", specializat în sondaje ale opiniei publice, fixează în acest an în mod cu totul surprinzător fotbalul european pe locul al cincilea în preferinţele americanilor după (în ordine) fotbalul american, baseball, baschet şi box. Un număr de 13 la sută dintre spectatori se declară credincioşi fotbalului european — cel mai mare procent înregistrat vreodată de acest joc în S.U.A.

Sprijinul pe care generaţiile foarte tinere îl acordă fotbalului este concretizat prin sutele de echipe alcătuite din copii începînd de la vîrsta de şapte ani, care evoluează pe stadioanele de pe întreg cuprinsul ţării, ca şi de faptul că la toate marile meciuri copiii alcătuiesc o treime sau chiar o jumătate din numărul spectatorilor, dintre care o bună parte sînt, de asemenea, părinţii, rudele sau prietenii lor adulţi. Cu sprijinul cîtorva sute de antrenori, L.N.A.F. încearcă să transforme fotbalul într-un joc tipic american.

Deocamdată în S.U.A. se desfăşoară un campionat naţional profesionist între nouă echipe, împărţite în trei grupe. Cîndva aceste echipe au fost 17, mai apoi cinci, acum sînt nouă şi se prevede că în anul viitor numărul lor să se reducă la 12. Sistemul de obţinere a punctelor este unic şi îşi găseşte explicaţia numai în necesitatea de propagare a fotbalului european. Astfel, învingătorul primeşte şase puncte, un meci nul aduce trei puncte, iar o înfrîngere zero puncte. În afară de aceasta numărul golurilor marcate în cursul unei partide (numai pînă la 3) sînt adăugate punctelor. Astfel, o victorie cu 3—0 aduce 9 (6+3) puncte, una cu 1—0 echivalează cu 7 (6+1) puncte etc. Printr-o hotărîre specială a F.I.F.A., situaţia de ofsaid se fixează nu începînd cu linia de mijloc a terenului, ci, cu o aşa numită linie albastră, care trece la 30 metri de poartă.

Finala campionatului din acest an a opus echipele Tornado din Dallas şi Atoms din Philadelphia. Au învins „atomicii" cu 2—0, răsturnînd toate calculele şi aducînd la cota pariurilor cote colosale, ceea ce a lăsat impresia că jocul nu a fost chiar atît de sportiv disputat.

Peste 100 de mii de spectatori, majoritatea între 7 şi 15 ani, au asistat la meciurile turneului echipei sovietice Torpedo Moscova, cîştigătoarea de anul trecut a Cupei U.R.S.S., desfăşurat în Canada şi S.U.A.

Aflat deocamdată la vîrsta şcolii elementare, fotbalul din S.U.A. are toate şansele să devină într-o zi băiat mare...

Copii din secţia de fotbal a clubului new-yorkez COSMOS

DUPĂ PRIMA ETAPĂ

UN CLASAMENT AL COMPETIŢIILOR EUROPENE INTERCLUBURI

Acum, cu o săptămînă înaintea primelor jocuri din cadrul turului secund al competiţiilor europene intercluburi, prezentăm un clasament al fotbalului continental după disputarea partidelor primului tur.

Clasamentul este dominat de rezultatele foarte bune ale echipelor din Anglia şi R. D. Germană, angajate fie în Cupa campionilor europeni, fie în Cupa cupelor sau Cupa U.E.F.A., calificate în bloc. Comportări frumoase au mai avut, după cum se ştie, cele din R. F. Germania, Scoţia (neaşteptat de bune!), Bulgaria, Cehoslovacia, Portugalia, Uniunea Sovietică şi Franţa; în schimb, trebuie notată slaba comportare a formaţiilor italiene şi spaniole.

Pentru înţelegerea clasamentului: coloana I — numărul total de echipe care au luat startul; formaţii calificate în: col. II — Cupa campionilor, col. III — Cupa cupelor, col. IV — Cupa U.E.F.A.; col. V — numărul echipelor calificate; col. VI — numărul echipelor eliminate.

	I	II	III	IV	V	VI
ANGLIA	6	1	1	4	6	0
R. D. GERMANĂ	4	1	1	2	4	0
R. F. GERMANIA	6	1	1	3	5	1
SCOŢIA	5	1	1	2	4	1
BULGARIA	4	1	1	1	3	1
CEHOSLOVACIA	4	1	1	1	3	1
PORTUGALIA	4	1	1	1	3	1
OLANDA	4	1	0	2	3	1
U.R.S.S.	4	1	0	2	3	1
FRANŢA	4	0	1	2	3	1
BELGIA	5	1	0	2	3	2
ELVEŢIA	4	1	1	0	2	2
DANEMARCA	4	1	0	1	2	2
ROMÂNIA	4	1	0	1	2	2
UNGARIA	4	1	0	1	2	2
IUGOSLAVIA	4	1	0	1	2	2
GRECIA	4	0	1	1	2	2
AUSTRIA	4	0	1	1	2	2
POLONIA	4	0	0	2	2	2
SPANIA	5	1	1	0	2	3
ITALIA	6	0	1	1	2	4
IRLANDA DE NORD	3	0	1	0	1	2
NORVEGIA	4	0	1	0	1	3
SUEDIA	4	0	1	0	1	3
TURCIA	4	0	0	1	1	3
ŢARA GALILOR	1	0	0	0	0	1
CIPRU	3	0	0	0	0	3
FINLANDA	3	0	0	0	0	3
LUXEMBURG	3	0	0	0	0	3
MALTA	3	0	0	0	0	3
ISLANDA	3	0	0	0	0	3
IRLANDA	3	0	0	0	0	3